

Pogányi foci!

Előző számunkban arra utaltam, hogy csapatunkra nehéz feladat vár a következő fordulóiban. Nos a Nagypárad elleni mérkőzésen a csapat erre rendesen rácapolt, hiszen nagy csatában 3-2-re vertük hazai pályán a listavezetőt.

Hétközi forduló keretében következett az első forduló lebonyolítása. Szigetvárra utaztunk, ahol sajnos, nem várt, 6-1-es vereséget szenvedtünk. Aztán a fiúk Sellyén 1-0-ra nyertek, igaz ebben Fortuna is segített és egy kiváló kapusteljesítmény is.

19-én hazai pályán 0-2-es félidő után szenzációs második félidővel, 4-2-re vertük Bogád csapatát!

Egy héttel később Siklóson szenvedtünk 1:0-ás vereséget, de a nézőket kárpótolta a következő hazai mérkőzésen a Lánycsók elleni 2:0-ás győzelem. Ezután jött a "szomorú vasárnap". Sásdon 6:1-es vereség. Ezek után nagy kérdőjel a Szederkény elleni hazai mérkőzés. Úgy látszik a csapat kiheverte az elmúlt vasárnapi rossz élményt. Úgy gondolom, hogy a 0:0-ás erre enged következtetni.

"Szomszédvári csatákkal várjuk a bajnokságot. Mindhárom hátralévő mérkőzésünket idegenben játsszuk. Ellenfeleink, Egerág, Pellérd és Ócsárd csapatai. Remélem a bajnokságot olyan örömmel várjuk, hogy a csapat a 5-6 hely egyikén végez.

Ehhez kívánok a magam és az Önkormányzat nevében sok sikert!

Birkenstock Zoltán

Labdarúgás

A pogányi serdülőcsapat

A tél beköszöntével terem hiányában decemberben és januárban sajnos nem tudtunk edzeni, a hideg ellenére februárban azonban megkezdődtek az edzések. A pálya rossz állapota, és a mostoha időjárás megnehezítette felkészülésünket. Az első néhány edzés laza játékkal, és a télen - főként a karácsonyi ünnepek alatt - felszedett kilók megmozgatásával telt. Az idő előrehaladtával fokozatosan nőttek a futásadagok. Ezalatt küzdöttünk a pályával is, amely hol fagyott, jeges volt, hol csupa sár, sőt még a hó is beköszönt, emiatt olykor a régi "pályára" kényszerültünk.

Elérkezett a március, de az idő nem enyhült. Ennek következményeként az első forduló elmaradt. Nem kellett sokat várunk, egy hét múlva Pellérd (PMFC) csapatával mérhetjük össze tudásunkat. Sajnos a tavaszi bemutatkozás nem sikerült, mivel 4-1-es vereséget szenvedtünk Pécsen, a PEAC-pályához tartozó, elhanyagolt salakon. Emiatt visszaestünk az ötödik helyre.

Következő héten Pécsvárad csapata látogatott hozzánk. Ez a mérkőzés sem az elvártak szerint alakult. Mezőnyfőlányunk csak helyeztekben mutatkozott meg. Az egy gólos Pécsvárad előnyt az utolsó percekben sikerült egalizálni, ami a csapat küzdőszellemét bizonyítja. Nagy bánatunkra, azt kell mondanunk, a felkészülés után reális kezdés volt. A tanulságokat levonva még keményebben készülünk a következő mérkőzésekre, ahol már nem volt mese, győzni kellett!

Következő mérkőzésünket a negyedik helyezett Egerág ellen játszottuk, idegenben. Szoros meccsen, a második félidőben lőtt két góllal nyertünk. Ezután a listavezető Sellye érkezett hozzánk. 0-0-ás első félidő után az ellenfél talált két gólt, amivel meg is nyerték a mérkőzést. Itt még a szerencse is elpártolt mellőlünk, hiszen két kapufánk mellett, 0-0-nál a kapuba tartó labda megállt a gólvonalon lévő tócsában. A második helyezett Siklóstól 2-1-es vereséget szenvedtünk, szintén itthon. A sásdi 0-0-ás döntetlent viszont már két győzelem követte, Nagypárad (13-2) és Szederkény (4-1) ellen.

Jelenleg az ötödik helyen várjuk a soros ellenfeleket. A tabellán előttünk álló csapatokon már túl vagyunk, a hátralévő öt meccsünkön 15 pontot kell szereznünk és szerencsés esetben dobogóra is kerülhetünk.

Segítséggel várunk mindenkit, akinek szurkolni van kedve és ráér minden második szombaton, délelőtt 9.30 órakor, a pogányi sportpályán!

A pogányi serdülőcsapat

HOVÁ TÚNT A MÁJUSFA?

A színes szalagokkal díszített csoda!

Szívünknek kedves, fiatal lánykori emlékeink egyikét idéző, szerelmet és kiváltságot jelentő májusfa.

Minden lány udvarában, májusfa díszes szalagjait fűjta a szél, és pezsgőstüveg várta a fadöntés éjszakáját. Annak a lánynak az udvarában állították ezt a fát akit szerettek, akinek komoly udvarlója volt.

A fiú és a lány szerelméhez méltó, minél szebb, hosszabb, karcsúbb májusfa díszelgett az udvarban. A szerencsés lány minden nap, - egy hónapon át - láthatta szerelme szimbólumát.

A fiaink összefogva egy-két napon át, sok munkával és nagy gondnal választották ki az őreik fái közül a legszebbeket és bár fáradtan, de tréfalkozva ballagtak a májusfát maguk után vonszolva a faluba az úton. Jó buli volt, jól mulattak, összefogtak, együtt egy éjszaka több fát is állítottak.

A kocsnák és az önkormányzat udvarát tiszteltől díszítették májusfával.

Várva a május utolsó napját, amikor a lányok izgatottan készültek finomságokkal, süteménnyel, édességgel, szendvicssel, és itallal megvendégelni a fiúkat, akik a kedvükbe jártak, akkor, azokon az éjszakákon izgalom, szeretet és barátság, összefogás, mind erőt adtak.

Hol vagytok mai fiatalok? Talán nem vagytok szerelmesek? Nincsenek Pogányban szépséges lányok?

Nem ez a baj! Nem ismeritek a hagyományt? Segítenek akik már részesei voltak ilyennek, csak kérdezzetek és próbáljátok ki! Nagyon jó mulatság akár fiúnak akár lánynak.

Idén a majálisunkon nem volt Májusfa és az ünnepünk nem volt sem magunkhoz, sem az Európai Unióhoz méltó! Mi történt? Fáradtság, fásultság, minek csináljam kérdése merül fel? De mindannyiunk szíve vérzik, mert emlékszünk, arra hogy jó volt együtt ünnepelni és vágyunk rá mindannyian!

Jövőre mindenki vegyen részt szívvel-lélekkel a majálison és meglátjátok együtt minden könnyebb! Együtt egymásért ünnepeljünk! Fiatalok, kérlek benneteket, ne vesztítsétek el e szép hagyományunkat!

Bakóné Loch Andrea

KEDVES POGÁNYIAK!

Él a mi falunkban egy kedves, mosolygós, szelíd asszony, Orosz Istvánné, Pétermann Erzsébet.

Barátságosan fogadja a köszönésemet és szívesen szóba elegyedik velem - gondolom, sőt, biztos vagyok benne, így van másokkal is.

A napokban döbbenetesen szereztem tudomást arról, hogy Ő bizony 3 és fél évet töltött malenkij roboton Donyec környékén, egy olyan kicsi településen, ami rajta sincs a térképen. Bizonyára vannak olyanok közöttünk, akik hallottak már arról, hogy a háború végén az orosz katonák összeszedték azokat a munkaképes embereket, akiket a németek meghagytak.

Milyen szörnyű is a háború, amikor a szembenálló felek módszereiben semmi különbség nincs!

Erzsi néni 1944. december 28-án az édesapjával együtt szedték össze azzal, hogy 2 hétre munkára viszik. Akkor ő 19 éves volt. Gondoljanak bele: viruló fiatal lány, akinek táncolni, randevúzni kellett volna, de ezt két embernek nevezett szörnyeteg megakadályozta: Hitler és Sztálin, akik kiszolgálóik nélkül - még egyszer hangsúlyozom - kiszolgálóik nélkül nem tehetők volna meg azt a szörnyűséget, amit II. Világháború néven nevez a történelem.

Erzsi néniéről, az ott töltött idő alatt itthon semmit nem tudtak! Szénbányában dolgoztak, káposztalevesen, fekete kenyéren, kásán. Az édesapja éhen halt, nagybátyját is az éhezés és a verés vitte hasonló sorsra. Elképzelni is nehéz, miképpen gyűrte maga alá a napokat, hónapokat egyre szaporodó számban, azt mondanám, remény nélkül, de mégis hit segítségével bírhatta ki 1948. június 10-éig, hazatérte napjáig! Kibírta, túlélte a megpróbáltatásokat és valószínű ez adta az erőt ahhoz, hogy itthon is sokfélét és sokat dolgozzon, felnevelje 5 gyerekeit, megapolja és eltemesse férjét.

Megkérdeztem Tőle, mi lenne még kívánsága az élettől? Kérdésemre azt válaszolta, hogy úgy szeressek egymást továbbra is a gyerekei, mint most, úgy segítsék egymást és tartsanak össze, mint most!

Gombóc lett a torkomban és arra gondoltam, ennél többet egy asszony, anya sem kívánhat.

Kedves Erzsike, Erzsi néni! Adja Isten, hogy kívánsága teljesüljön és friss, jó egészséget kívánok szeretettel!

Kövecses Mari

POGÁNYI HÍREK

X. évfolyam, 3. szám, 2004. május

Ez a település nagyon fejlődőképes!

Pogányt érintő dolgokról beszélgettem Dr. Toller László országgyűlési képviselővel:

-Tavaly átadták a repülőtéren a kifutópályát, mit is jelent ez a térségnek?

T.L.: Egy példát szeretnék mondani, hogy mit jelent egy kifutópálya? Öt évvel ezelőtt, mikor az ELCOTEQ vezérkarával avattuk az gyárat, a sűrű ködben nem találták meg a repülőteret - a zöld mezőt nem gondolták repülőtéren - ebből adódóan valahol Öcsény magasságában szálltak le. Két évvel

ezelőtt amikor itt volt az E.ON vezérkara, akik szintén repülővel jöttek - még mindig a fűvesre - szintén nem találták a reptetőteret, elmentek. Most amikor avattuk az Árkád Üzletházat, az OTTO csoport teljes vezérkara, a legnagyobb német

biztosító és befektető társaságok képviselői szintén reptülővel jöttek és szépen leszálltak az 1500 méteres kifutópályán. Ez a különbség! Ha egy multinacionális cég fantáziát lát egy városban és meg is tudja közelíteni, akkor bizony jön, és megígérték, hogy ezentúl gyakran jönnek.

-Milyen további fejlesztések várhatóak a repülőtér vonatkozásában?

T.L.: A pécsi önkormányzat kírta a közbeszerzést az irányfényekre, ami egyben az éjjel-nappali leszállást is lehetővé teszi - ne ijedjenek meg a pogányiak, természetesen a nappaliról van csak szó, tehát este 10 után nem fogadunk gépeket. Ez az éjjel-nappali azonban jó arra, hogy ha köd van, ha rossz idő van, akkor is le lehessen szállni napközben. Tehát ez a lényege ennek az irányfénynek.

A terminál pályázatát ősszel írjuk ki. A terminált is meg fogjuk építeni és ebben kiváló partnerünk a pogányi önkormányzat. Én úgy látom, hogy Pogány lakosságának nagyon jó lesz ez a reptető. Úgy gondolom már ide-

genforgalmi érdeklődés is van.

Ezenkívül tárgyalunk menetrend szerinti járatok indításáról. Már beszélünk több légitársasággal. Úgy látom, hogy az első menetrend szerinti járat, az első charter gép az idén már felszállhat innen és a rendszeres járat Pécs-Pogány - Ausburg-München között valamikor jövő februárban, vagy márciusban indulhat.

-Ez inkább Pécs számára fog előnyt jelenteni, Pogány hogyan tudna profitálni a repülőtér kínálta lehetőségekből?

T.L.: Hát akkor hogyha itt lesz egy üzemanyag raktár, hogyha lesz egy terminál, hogyha lesz egy szálloda. Erre már pályázatot is kírunk. Ezáltal, a pogányiaknak akár helyben is tudunk majd munkát biztosítani. Pogány idegenforgalmi szempontból is fontos hely. Aki először látja itt felülről Pogányt, gondolom egy napot itt akar majd tölteni, ha lesz hol - vagyis ha lesz falusi vendéglátás.

A repülőtéren úgy tűnik meg lesz oldva a szennyvíz elvezetése. Mennyire látja elképzelhetőnek, hogy ne csak ott, hanem Pogányban is támogassák a szennyvíz elvezetését?

T.L.: Pogány tekintetében én jó esélyt látok arra, hogy rácsatlakozzon a pécsi szennyvízhálózatra, hiszen a domborzati viszonyok bármelyik irányban lehetővé teszik ezt. Hogyha erre van pályázati készség és fogadókészség, akkor én ezt nagyon tudom támogatni, és elsőbbséget kaphat. Én jó esélyt látok arra, hogy egy ilyen pályázattal nyerni lehessen, persze ha a pogányiak is beszállnak ebbe, hiszen természetesen kell egy kis önrész is.

Pogány fejlődéséhez az 58-as út négy sávossá tétele is hozzásegítené. Mikorra várható a terv kivitelezése?

T.L.: Ez a terv nem ment füstbe, csak átütemeződik a Draskovics csomag kapcsán. Ez annyit jelent, hogy ez év végén elkezdjük az előkészítő munkálatokat. Az út várhatóan 2005-ben fog elkészülni. Hozzá teszem ez helyi-közzel korrelál azzal, hogy a reptetőter is akkor kezd igazán üzemelni.

Mivel tudná biztatni a lakosságot?

T.L.: Mint Orbán Viktor: Hajrá Magyarok! - de ez kevés! A másik ilyen lehetőség: - Hajrá Pogány! - de ez is kevés! Szerintem eddig is összefogtunk Pogány lakos-

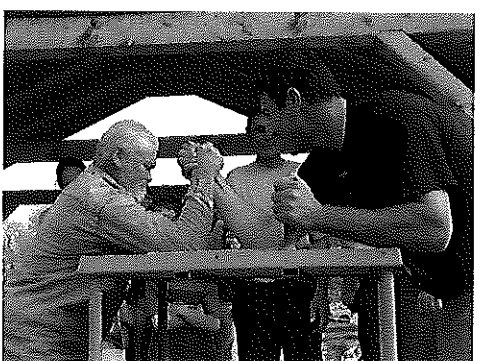
ságával mikor volt egy jó ötlet, jó tartalom, és e mentén együtt fejlesztettük a települést. Nekem kisebb részem volt, a polgármesternek és a képviselő testületnek sokkal nagyobb része volt ebben, de nagyon szépen fejlődött Pogány az elmúlt 6-8 évben. Azért ne felejtsük a gázt, ne felejtsük, ami különböző pályázatokon történt, hogy néz ki most a település? A város közelsége is benne van azért, egy jó részvénytársaság vagy szövetkezet is ott van a történet mögött „félábrában”, és az itt élőknek a tenniakarása, meg az ideleptől. És ez mind olyan együttműködéseket eredményez, ami arról szól, hogy ez a település nagyon-nagyon fejlődőképes és még sok tartaléka van.

Tóth Lilla

Majális 2004.

Az UNICUM Kör idén is megrendezte május 1-én, az immár hagyományosnak számító „pogányi majális” a tóparton.

A felvételek a rendezvényen készültek.

Kitüntetve!

Mindig örömtükre szolgál, ha valaki közülünk, valamilyen elismerésben részesül. Így volt ez a közelmúltban is, amikor a sajtónap alkalmából aranygyűrűvel tüntették ki lakótársunkat, Salamon Évát.

Keveset tudunk róla, ő a Városi Televízió gazdasági igazgatója és itt él közöttünk. Az alábbi beszélgetés célja, hogy jobban megismerjük őt magát és dolgait.

S É: Két éve költöztünk Pogányba, és mivel szerintem az életben nincsenek véletlenek, azt hiszem ezt a házat nekünk építették. Három éve, amikor összeházasodtunk, már akkor nyugalmas helyre vágytunk, és amikor ráleltünk erre a házra, tudtuk, hogy ez a mienk lesz.

A TV-ben láhattuk, hogy megkaptad az aranygyűrűt. Volt egy olyan kijelentésed, amiből úgy tűnt, hogy ezt az elismerést korábban vártad.

S É: 10 éve dolgozom a TV-nél, és volt idő, amikor úgy éreztem, hogy sokkal nagyobb energiával töltöttem a szekeret, és akkor nem sikerült. Most váratlanul ért az elismerés és azt hiszem, ez is bizonyítja, hogy most is teljes energiával dolgozom. Úgy látszik, hogy az ember önértékelése nem mindig reális.

Férjed, Ludván Zsolt neve ismertebb Pogányban, és tudjuk, hogy ő művészettel foglalkozik.

S É: Úgy érzem, hogy mindkettőnk befogadtak a faluban. Mindenki barátság viszonyul hozzánk. Mindenhova meghív-nak bennünket. Tudjuk, hogy nagyobb szerepet vállalhatnánk a falu életében, hisz mindketten nyüzsgő emberek vagyunk. De úgy éreztük, hogy talán jobb, ha kezdetben így ismernek meg. Alázattal próbálunk a lakosság felé megnyilvánulni.

A Városi TV igazán a kábelhálózat kiépülése után jutott otthonainkba. Szerinted a városkörnyék szempontjából, milyen szerepet tölt be a Pécs TV?

S É: Nehéz a kérdés! A TV, Pécs önkormányzatának a tulajdona. Így érthető, hogy a tulajdonos meghatározza, hogy mire fordítható a pénz? Elő van írva, hogy ezért a pénzért mit várnak el? A városkörnyék feldolgozását sajnos nem finanszírozza senki. Persze ennek ellenére igyekszünk ezzel a területtel is foglalkozni, de ez az egyéb bevételeinkből történik. Szeretnénk a megyével egy komolyabb kapcsolatot kialakítani, de saj-

nos ez mindaddig nem sikerült. Pogányban is többször forgattunk, de ez a saját pénzünkön történt. Mi nyitottak vagyunk, csak a pénztelenség az oka annak, hogy nem történt ezen a téren előrelépés.

Az aranygyűrűt, amit kaptál mit jelent neked?

S É: Meglepődtem! Nem tudtam róla előre, mert a szavazás ott történt a helyszínen. Mintegy 70 kollégám szavazott és ott derült ki, hogy az idén én kaptam a legtöbb voksot. Örültem neki, de nem számítottam rá az idén.

Mit jelent neked Pogány?

S É: Szülői házam után az első otthonom! Azt hiszem, hogy igazi otthon tudunk teremteni a férjemmel együtt Fruzsina gyermekemnek, amely valamennyiünk boldogságára szolgál. Nagyon vágytam egy olyan családra, ahol én vagyok a feleség, a „háttérember”, vezetői beosztásom ellenére.

Valamennyiünk nevében fogadd a gratulációt és kívánunk neked további sikereket!

Dragovác Márk

Egy tehetség Pogányból

Brezovác Mirjam zeneiskolai tanulmányait a pécsi ANK Művészeti Általános Iskolájában kezdte Iván Katalinnál. A Pécsi Művészeti Szakközépiskolában érettségizett. Tanárai Körtesi András és Forgó György voltak.

Részt vett a Békés-Tarhosi Nemzetközi Zongoraversenyben, ahol szponzori díjat kapott. Az ANK-ban, Apáczai emlékéremmel tüntették ki, 2002-ben, Pécs Rotary-díjban részesült. Most a budapesti Liszt Ferenc Zene-művészeti Egyetem másodéves hallgatója. Tanárai: Dráfi Kálmán és Nagy Péter.

Az eddigi sikerekhez, eredményekhez szív-ből gratulálunk és további eredményes szereplést kívánunk! (A Szerk.)

Az ifjú dudás: Patkós Richárd

Bizonyára, 4 évvel ezelőtt még Richárd sem gondolta volna, milyen karrier veszi kezdetét, hisz akkor látta még csak meg az első hangszert, amely megtetszett neki.

A Nevelési Központban rajtazogaton vég-

zett és mindig is kedves volt számára a népzene, de igazán közel akkor került hozzá, mikor a pogányi táncsoport megalakult. Itt táncosként ismerkedett a különböző kultúrák táncával és közben autodidakta módon próbálta elsajátítani a dudakészítés fortélyait.

Makedón, bolgár, horvát és magyar hangszereket készített. Mindegyiknek más jellegzetessége van, más a játékszerűsége. A gyümölcsfából készülő sípszárban is különböznek egymástól. Szakmai fejlődéséhez egy siklósi fesztivál járult hozzá nagy mértékben, ahol megismerkedett Végh Andorral, akiről azt kell tudni, hogy az ország legjobb dudása. Időnként Bolyban látogatta, majd 2003. őszétől a pécsi Kolinda Zeneiskola népzenei tanszékének hallgatójaként, Végh tanár úr tanítványa lett. Ricsinek jelenleg 7 dudája van, ebből szinte mindet maga készítette. Eladásra is kértek már tőle, balkáni, magyar, horvát, francia, német-alföldi hangszereket egyaránt.

Igen sűrű a heti programja: 2 nap zeneiskola, 2 nap próba a Tanac Néptáncgyűltes Vizin zenekarában és számos fellépésre hívják. A Vizin zenekarral a tavalyi évben jártak Horvátországban, Szerbiában, Spanyolországban fesztiválokon, a néptánc minősítő versenyeken a legjobb minősítést érték el a zenekarral.

A helyi pogányi táncosok és az asszonykórus kíséretében is találkozhattak már vele.

S hogy a 18 éves fiatalember hogy került egy képeslapra?

Kultúránk képekben címmel, 2003-ban a DDGÁZ Rt. képpályázatát hirdetett. Richárdot egy osztálytársa vette rá a fotózásra, a pogányi régi malomnál készült a kép, melyet Koltai Andor készített.

Mintegy 1400 alkotás közül válogatott a zsűri, s az egyik nyertes ő lett, így készült az ingyenes képeslap, mely a kulturális értékek megőrzéséhez, népszerűsítéséhez kíván hozzájárulni.

Büszkéek lehetünk arra is, hogy május 15-én Mohácson egy nemzetközi találkozón a Horvátországból érkező delegációt ő vezette fel horvát dudaszóval. Ő a mi pogányi ifjú dudásunk!

Lőrinczi Andrea

Délutánonként, valamint szombaton és vasárnap háztartási és kerti munkát vállalnék.

Tel: 06-30-384-5237

Házaspár az orvosnál:

Orvos: Asszonyom, nem tetszik nekem a férje!

Nekem sem doktor úr, de mit csináljak, olyan rendes a gyerekekkel.

Pogányi Hírek

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Szerkesztőség:

7666 Pogány, Széchenyi u. 12.

Telefon: 72 / 425-465

Megjelenik 350 példányban

Egy "régi-új" család Pogányban

Lassan másfél éve, hogy családuknk Pécsről ide költözött Pogányba.

Pécsi lakásunkat kinőve, két csemeténkkel és a nagymamával régóta kerestünk tágasabb, szép környezetben lévő házat, lakást.

Nem volt kérdés, ha költöznünk, csakis ebbe a faluba jövünk. A környezet, a környargós utcácskák, a megőrzött régi falukép, a tő vonzóereje mellett a családi gyökerek is ide vonzottak minket. Hosszas keresgélés után - a véletlennek köszönhetően szinte egyik napról a másikra, pogányiak lettünk. Elmondhatjuk, hogy szinte az első pillanattól otthon éreztük magunkat mind a házban, mind a faluban. Ez köszönhető a rokonságnak, akik már az első este pezsgővel köszöntöttek minket új lakóként, de a szomszédoknak is, akik barátsággal fordultak felénk, az utcabeli gyerekeknek, akik fiainkat igen hamar befogadták.

Az első hónapok a ház felújításával teltek és várhatóan még egy-két évbe bele telik mire saját "képünkre" igazítjuk. Ennek ellenére igyekeztünk bekapcsolódni a falu életébe. A Német Nemzetiségi Egyesület rendezvényei, a pogányi serdtől focicsapat, a majális, a női torna az iskolában, az Unicum-kör, közös színház-látogatás amelyek segítettek és reméljük továbbra is segítenek abban, hogy családunk minden tagja otthon érezze magát.

A költözés óta eltelt idő bizonyította, hogy jól választottunk. Tagjai lettünk egy közösségnek, ahol még figyelnek egymásra az emberek, ahol tesznek a lakóhelyükért valamit, ahol jó élni.

Pálmai-Mercz család
Pogány, Hunyadi u. 1.

Állatkísérletek

A minap éppen az Internetet böngészve egy állatvédő liga honlapjára tévedtem, ahol nagyon sok érdekesség mellett rengeteg képet és cikket találtam az állatkísérletekről. Megdöbbenve láttam, hogy mit tesznek ezekkel az állatokkal és bevallom hibásnak érzem magam érte. Igen, hibásnak, mert olyan termékeket tesztelnek rajtuk, melyeket az átlag ember nap mint nap használ. Gondolok itt a kozmetikai szerekre, mosóporokra, és sok számos dolog mellett a sütőporra is, mely számomra érthetetlen.

Statistikák szerint az állatkísérletek 63%-a hadászati célokat szolgál, 31%-ukat kozmetikai szerek tesztelésére használják, és alig 6%-uk az, amit gyógyászati célból végeznek!

Itt felmerül a kérdés, hogy miért van szükség az állatkísérletre, ha számos alternatív módszert ismerünk már, melyekkel helyettesíteni lehet az állatkísérleteket?

Gondoljunk bele, mit élhet át az az állat, amelyen pl. csak egy átlagos rúzt vagy dezodort tesztelnek. A kozmetikumok mellékhatásainak vizsgálatához általában háromféle kísérleti módszert alkalmaznak, melyek abból állnak, hogy kipróbálják, az adott termék mekkora adagjától pusztul el az állat, vagy térjünk át az arc krémekre, naptejekre és a gélekre, melyek forgalomba állítása előtt említsálatok leborotvált testére kenve figyelik, hogy milyen mellékhatások keletkeznek?

Fejlettebb országokban már betiltották ezeknek a termékeknek a forgalomba állítását. Az Európai Unió területén 2003-tól tilos a kozmetikai állatkísérletek végzése, 2009-től pedig tilos lesz az ily módon tesztelt termékek behozatala az Unió országába. Hazánk szerencsére élen járt a kozmetikai állatkísérletek betiltatásában, hiszen már első állatvédelmi törvényünk kimondja, hogy "széptüsző, dohány- és egyéb élvezeti cikk, valamint fegyver, ennek alkatrésze, továbbá lőszert előállítás céljából tervezett kísérletre engedély nem adható." Ennek ellenére hazánkban is rengeteg állaton végeznek kísérletet. Néhány multi továbbra is makacsul ragaszkodik az ódivatú állatkísérletekhez, még akkor is, ha azokat helyettesíteni lehet sokkal megbízhatóbb, alternatív módszerekkel. Némi józanésszel hamar belátható, hogy pl. egy emberi sejtenyészeten, emberi szöveten, szervkultúrán végzett toxicitási teszt sokkal megbízhatóbb eredményt ad az emberre nézve, mint pl.: egy kutyán vagy akár macskán végzett kísérlet.

Mi ennek ellenére, most csak annyit tehetünk, hogy olyan termékeket választunk, melyeket nem állatokon tesztelnek. Igaz, ezt nem mindenki engedheti meg magának, de ezzel nem csak állatokat menthetünk meg, hanem még környezet is védjük. Így a végeredmény mindenképpen az lesz, hogy megéri!

Freppán Fruzsina

A kisebbségi törvény módosításáról

Mint azt már sokan hallhatták az elmúlt időszakban, több tájékoztatót és fórumot tartottak a kisebbségi törvény módosításának tervezéséről. Ezeket hivatalosan részt vettem, s az ott tapasztaltokról szeretném tájékoztatni Önöket.

Az említett fórumok közül a legjelen-

több, Dr. Kalténbach Jenő kormánybiztos februári és Dr. Mikes Éva országgyűlési képviselők, márciusban tartott összejövetele volt.

A felvetődő sok-sok kérdéskör közül a legfontosabbakat emelném ki. Általában egyetértés van abban, hogy a majdani kisebbségi képviselő lehetőség szerint valóban az érintett kisebbségből származó legyen, annak is vallja magát, de a regisztráció tekintetében sok vita van. Általános az a vélemény, hogy előnyös a kisebbségi nyelv ismerete, de nem feltétlenül kötelező. Fontos szempont, hogy egy jelölt csak egy kisebbségnél jelöltesse magát, és választási ciklusonként se lehessen átigazolni.

Érdeklődésként megjegyzem, hogy komoly szélsőséges vélemények is megfogalmazódtak. Van olyan álláspont, ami szerint az egész nemzetiségi-kisebbségi ügyet le kell venni a napirendről, mert nincs rá szükség. Mások szerint pedig "egyenest" parlamenti képviselőt kell! Gyanítom, hogy valamilyen köztes megoldás fog születni.

Körvonala az, hogy az eddigi 5 fős kezdeményezési létszám 50 főre lesz emelve, és a legkisebb településen is az eddigi 3 fős kisebbségi önkormányzati testületnek 5 fősnek kell lennie. Sajnos az is kitűnik, hogy a majdani támogatási szint és rendszer nem sokat fog változni.

Többször megfogalmazódott, hogy a tervezett törvénymódosítás eredményeként sok helyen meg fog szűnni, vagy nem tud újra alakulni a kisebbségi önkormányzat, de ahol létrejön ott a korábbinál sokkal erősebb lesz. (Tervezik az Országos Választmány létszámának csökkentését is.) Az igaz, hogy az említett választások majdnem 2 és fél év múlva lesznek, de az idő gyorsan elszáll, és minden választópolgárt arra kérek, hogy az említett dolgozon gondolkodjon el, s majd az elkövetkező választásokon bölcs és eredményes döntést hozzon.

Birkenstock János

Pécsett a Horvát Klubban, alsósoknya kiállítás rendeztek Dragovác Ágnes gyűjteményéből. A kiállítást Begovác Rózsa a Pécsi Néprajzi Múzeum osztályvezetője nyitotta meg.